

[Arentoft.]

nævnte fru Birte Weiss, at vi har dette forsvarsforlig, som kun går til 1. april 1977. Jeg tror, det ville have været lykken, hvis det forsvarsforlig havde været forlænget og været gældende til 1985, for så tror jeg slet ikke, vi havde haft denne store debat. Så havde disse fly været anskaffet inden for forsvarsforligets rammer, og så var det gået ligesom med kampvogne og med korvetter til søværnet, det var alt sammen holdt inden for den rammebevilling, der ligger. Men sådan er det altså ikke, og derfor er jeg enig i, at man bør arbejde på at få et forsvarsforlig op at stå snarest muligt.

Jeg tager det som noget meget positivt, at fru Birte Weiss stemmer anderledes end sin gruppe. Det er det samme, der er tilfældet hos os, og jeg synes, det er et sundhedstegn, når man kan gøre sådan i grupperne, at man kan få lov at tage stilling, som man gerne selv vil, og ikke altid skal være blokke.

Jeg kunne ikke lade være med at undre mig lidt over, at hr. Fuglsang opfordrede alle til at stemme individuelt og efter overbevisning. Det kunne egentlig være ganske interessant, om der er nogen, der stemmer anderledes, i den kommunistiske gruppe.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Søgaard siger, at der er ikke sket nogen ændringer sikkerhedspolitik, og han mener, at Seidenfadenrapporten gælder. Det har det radikale venstre ikke sagt noget om at vi ikke mener den bør gøre. Men hvorfor tror hr. Søgaard egentlig, at der blev aftalt et forsvarsforlig for 4 år? Jeg går ud fra, at det var, fordi forligspartierne var enige om — jeg er i hvert fald helt overbevist om, at socialdemokratiet og det radikale venstre var enige om — at efter 4 år var det nødvendigt at genvurdere det, der til den tid skulle være den danske forsvarsordning. Det er det, hr. Søgaard og andre nu vil fravige, den fremgangsmåde, at man samlet igen kan tage tingene op til vurdering. Derfor mener jeg, det er helt rigtigt, som fru Birte Weiss siger, at det, man gør, er, at man binder sine hænder forud for en ny forhandling om en kommende forsvarsordning.

Jeg har et par bemærkninger til udvalgsformanden, hr. Arne Christiansen, som mente, at det var vældig grundigt arbejde, der var

gjort. Det kan jeg sådan set give formanden ret i: i den tid, der var til rådighed, blev der gjort et godt arbejde. Jeg synes nu, det er lidt ubeskedent af hr. Arne Christiansen at fremhæve dette. Har venstre overhovedet i denne sammenhæng stillet bare ét spørgsmål, bare ét? Jeg tror det ikke. I øvrigt må jeg gøre opmærksom på, at 14 af de besvarelser, vi fik ind den sidste dag, på trods af mit ønske derom ikke blev gennemgået i udvalget. Det gik vist lidt for hurtigt på det sidste.

Hr. Ninn-Hansen var inde på et par betragtninger om det radikale venstres holdning til forsvarsspørgsmålet i al almindelighed og gav udtryk for et ønske om, at vi ikke med vort nej til flykøbet ville tage afstand fra at deltage i nye forsvarsforhandlinger. Det er ikke det radikale venstre, der lægger hindringer i vejen for nye forhandlinger om forsvarspolitikken. Det er de partier, som i dag binder sig til halvdelen eller deromkring af det investeringsbeløb, der kan blive tale om i en forsvarsordning, eller som i hvert fald gælder for den nuværende forsvarsordning. Det er disse partier, der binder sig på forhånd, og det er disse partier, der skaber vanskeligheder for den fremtidige diskussion om forsvarspolitikken. Jeg håber, hr. Ninn-Hansen lægger mærke til det, jeg siger, for hr. Ninn-Hansen og andre forsømmer jo ikke nogen lejlighed til at fremhæve sig selv som dem, der bedst varetager de sikkerhedspolitiske og de forsvarspolitiske interesser i Danmark. Jeg tror, hr. Ninn-Hansen skulle overveje, om det, han nu gør ved på forhånd at kaste en sådan prioritering ind i diskussionen om tilslutning til flykøbet, ikke trækker i den anden retning.

I øvrigt må jeg bede hr. Ninn-Hansen om at tilbagekalde, hvad han gav udtryk for i en replik, at flykøbet skulle tjene til at opfylde forsvarsforligets rammer. Flykøbet har intet med forsvarsforliget at gøre. Hvis det havde haft noget med forsvarsforliget at gøre, så ville det radikale venstre have udnyttet sin veto. Det har intet med det aftalte forsvarsforlig at gøre.

Forsvarsministeren var inde på nogle betragtninger og var da flink nok og ville forsøge at give en besvarelse af de spørgsmål, jeg havde stillet, men ministeren fik jo ikke svaret på spørgsmålene.